

дотриманням законодавства, а й суттєво покращити планування податкових надходжень.

У проекті розпорядження Кабінету міністрів України щодо середньострокового плану пріоритетних дій уряду до 2020 р. і плану дій уряду на 2017 р. з метою забезпечення середньострокового планування послідовних і комплексних реформ, визначених програмою діяльності КМУ, Стратегією сталого розвитку «Україна-2020», Стратегією реформування державного управління України на 2016-2020 рр., Угоди про асоціацію між Україною і ЄС, меморандумом про економічну і фінансову політику в рамках спільної з МВФ програми розширеного фінансування, метою середньострокового плану дій уряду визначено економічне зростання. Отже, для сталого економічного зростання важливе значення має вдосконалення податкової політики, її адаптація до змін в системі господарювання, у тому числі ведення бізнесу.

Список використаних джерел

1. Баранник Л.Б. Удосконалення фіскальної політики в Україні в умовах глобалізації / Л.Б. Баранник // Сучасні механізми забезпечення соціально-економічної безпеки на мікро- та макрорівнях : матер. І міжнар. наук.-практ. конф. – Дніпро: УМСФ, 2017. – 495 с. – С. 198-199.

2. Шипунов М.М. Налоговая политика в системе государственного регулирования экономики / М.М. Шипунов: Автореф. дис. докт. экон. наук. - СПб.: СПб ТЭУ, 2007. - 18 с.

3. Баранник Л.Б. Державна податкова політика в Україні в контексті нової парадигми розвитку / Л.Б. Баранник, Ж.В. Піскова // Стратегія розвитку України. Науковий журнал. – 2016. - №1. – С. 36-42.

*Запорожець Юлія Вікторівна, студентка
Науковий керівник: Скляр Надія Михайлівна,
к.е.н., старший викладач кафедри
підприємництва і торгівлі, ДонНУЕТ імені
Михайла Туган-Барановського*

НОВАЦІЇ МИТНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ 2018

На сучасному етапі розвитку жодна країна не може обійтись без зовнішньоекономічних зв'язків. Обсяг міжнародних економічних контактів швидко зростає разом із світовим поділом праці та поглибленням економічної залежності держав. Тому для забезпечення ефективної діяльності на світовому ринку постійно повинен відбуватись рух капіталів, товарів, послуг та робочої

сили. Але вільне переміщення цих ресурсів може шкодити економікам деяких країн і для захисту внутрішнього ринку було створено митні платежі.

Основи побудови митної системи було досліджено в працях С. Ліндера, Р. Вернона, Е. Хекшера, П. Самуельсона, Д. Рікардо, О. Гребельника та ін.

З економічної точки зору, митні податки та митні збори складають основу митних платежів. О. Гребельник під митними платежами розуміє непрямі податки, які стягуються з суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності при перетинанні товарами митного кордону певної країни (мито, акцизний збір, податок на додану вартість). А митні збори – це оплата послуг, що надають суб'єктам ЗЕД працівники митниці. Основна різниця між митними зборами та митними податками полягає в тому, що митні податки обов'язково поступають до державного бюджету, а митні збори йдуть на утримання митної служби (але не на оплату праці митників), що стягуються за здійснення на користь платника дій з боку митних органів під час митного оформлення товарів та інших предметів. Вони поділяються на дві групи: митні збори за виконання покладених на митницю обов'язків та митні збори за надання послуг у галузі митної справи [1, с. 243].

В Україні сутність, види, порядок нарахування і стягнення митних платежів та митних зборів регламентуються значною кількістю законодавчих та підзаконних актів, зміни в яких відбулися з 01.01.2018 року [2].

З 01 січня 2018 року набрав чинності Закон України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2018 році» від 7 грудня 2017 року №2245-VIII. Змінена норма статті 196 Податкового кодексу України регламентує, що «не є об'єктом оподаткування податком на додану вартість операції із ввезення фізичною особою на митну територію України у ручній поклажі та/або у супроводжуваному багажі товарів (крім підакцизних товарів та особистих речей), сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент:

- 1000 євро - через пункти пропуску через державний кордон України, відкриті для повітряного сполучення;
- 500 євро та сумарна вага яких не перевищує 50 кг - через інші, ніж відкриті для повітряного сполучення, пункти пропуску через державний кордон України, якщо така особа була відсутня в Україні більше ніж 24 години та яка в'їжджає в Україну не частіше одного разу протягом 72 годин;
- 50 євро та сумарна вага яких не перевищує 50 кг - через інші, ніж відкриті для повітряного сполучення, пункти пропуску через державний кордон України, якщо така особа була відсутня в Україні менше ніж 24 години або яка в'їжджає в Україну частіше одного разу протягом 72 годин».

При визначенні особливості визначення бази оподаткування для товарів, що ввозяться на митну територію України фізичними особами у ручній поклажі та/або у супроводжуваному багажі, виключено підпункт 191.2.1 пункту 191.2 статті 191 Податкового кодексу України та доповнено новим абзацом підпункт 191.2.3 пункту 191.2 статті 191: «у разі ввезення на митну територію України у ручній поклажі та/або у супроводжуваному багажі товарів (крім підакцизних товарів та особистих речей), сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 500 євро та сумарна вага яких не перевищує 50 кг, через інші, ніж відкриті для повітряного сполучення, пункти пропуску через державний кордон України фізичною особою, яка була відсутня в Україні менше ніж 24 години або яка в'їжджає в Україну частіше одного разу протягом 72 годин, базою оподаткування є частина сумарної фактурної вартості таких товарів, що перевищує еквівалент 50 євро, з урахуванням мита, що підлягає сплаті».

З урахуванням зазначеного, до внесення відповідних змін до Митного кодексу України, при оподаткуванні товарів, що ввозяться громадянами на митну територію України в ручній поклажі та/або у супроводжуваному багажі, через інші, ніж відкриті для повітряного сполучення, пункти пропуску через державний кордон України, з 1 січня 2018 року застосовуються правила:

визначені статтею 374 Митного кодексу України - щодо мита;

визначені Законом № 2245-VIII - щодо податку на додану вартість.

Законом № 2245-VIII також внесено зміни до Податкового кодексу України в частині тимчасового (на період до 31 грудня 2018 року) звільнення від оподаткування податком на додану вартість (п.64 підрозділу 2 розділу XX «Перехідні положення») та акцизним податком (п.19 підрозділу 5 розділу XX «Перехідні положення») операцій із ввезення на митну територію України транспортних засобів, оснащених виключно електричними двигунами (одним чи декількома), що зазначені у товарній підкатегорії 8703 901010 згідно з УКТ ЗЕД.

Ставку податку на додану вартість у розмірі 7% поширено на операції із ввезення на митну територію України медичних виробів, які внесені до Державного реєстру медичної техніки та виробів медичного призначення або відповідають вимогам відповідних технічних регламентів, що підтверджується документом про відповідність, та дозволені для надання на ринку та/або введення в експлуатацію і застосування в Україні.

Крім цього, Законом № 2245-VIII внесено зміни до окремих законодавчих актів України, зокрема Закону України від 04.11.99 № 1212-XIV «Про єдиний збір, який справляється у пунктах пропуску через державний

кордон України», а саме до статті 5, яка встановлює ставки єдиного збору (збільшено удвічі ставки єдиного збору).

Отже, думки експертів стосовно сучасних змін митного і податкового законодавства досить суперечливі. Одні схиляються до того, що зміни покликанні зменшити зловживання нормами ввезення для фізичної особи на якій побудовані схеми нелегального ввозу в країну товарів в масштабах комерційних партій без сплати жодних податків [3]. В наслідок чого держбюджет втрачає кошти, країна - інвестиції, великі міжнародні компанії скорочують своє представництво не витримуючи конкуренції з «сірим» товаром. А інші експерти стверджують, що нові правила будуть неефективними та затратними для країни і призведуть до зростання цін на імпорتنі товари, появи нових контрабандних схем, а не до збільшення надходжень до державного бюджету.

Список використаних джерел

1. Гребельник О.П. Митне регулювання зовнішньоекономічної діяльності: підручник / О.П. Гребельник. – К.: Центр навчальної літератури, 2005 – 696 с.
2. Територіальні органи ДФС у Львівській області, 2018 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://lv.sfs.gov.ua/>
3. Захист контрабандних схем? В Україні заговорили про скасування 24 годин для безмитного імпорту //Обозреватель. Новости политики [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://www.obozrevatel.com/politics/vidmina-24-godin-dlya-bezmitnogo-importu-zahist-kontrabandnih-shem.htm>

*Кривцов Артем Олегович, студент
Науковий керівник: Царенко Олена Олексіївна,
доктор філософії в галузі соціальні та
поведінкові науки, викладач вищої категорії,
викладач-методист Коледжу МНУ
імені В.О. Сухомлинського*

ВІДОБРАЖЕННЯ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ У СУЧАСНІЙ НУМІЗМАТИЦІ

Державна фіскальна служба України, як центральний орган виконавчої влади, забезпечує контроль і безпеку податковій і митній справі держави. Та для найефективнішого захисту національної економіки і компетентного